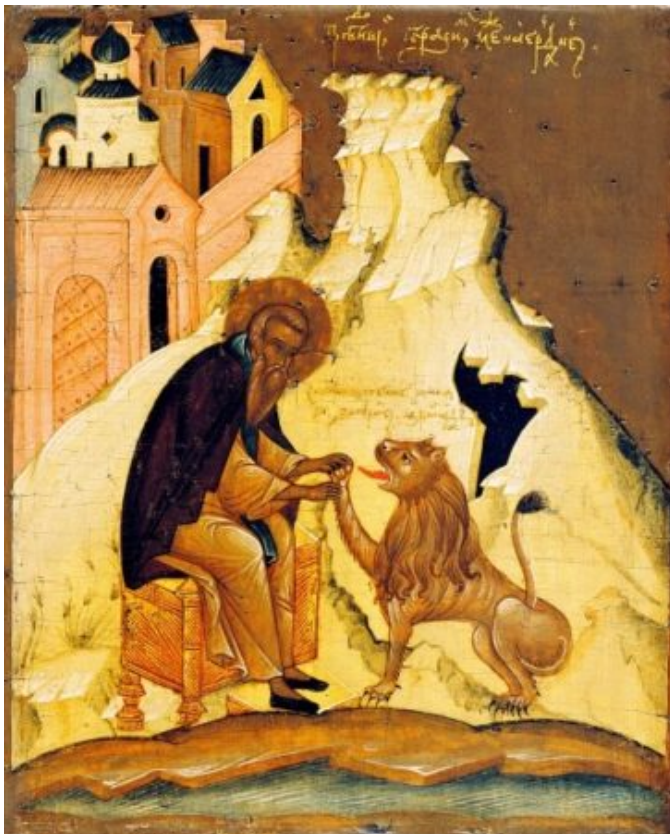

Το δίλημμα που έθεσαν στον Θεό να κατασπαράξει ή όχι το λιοντάρι τον αδελφό!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Ο άγιος Γεράσιμος ο Ιορδανίτης και το λιοντάρι.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κάποτε τέσσερις πρεσβύτεροι έκαναν συμφωνία να ζήσουν σε αυτόν τον κόσμο με μια ψυχή και με τον ίδιο τρόπο ζωής, και μαζί πάλι να βρεθούν στον ουρανό· και

αυτό, επειδή πίστεψαν στον λόγο που είπε ο Κύριος: «Αν δύο από σας συμφωνήσουν στη γη για ένα πράγμα που θα ζητήσουν, ο ουράνιος Πατέρας μου θα τους το κάνει».

Οι τρεις λοιπόν από αυτούς ζούσαν ως ησυχαστές στην έρημο αφοσιωμένοι στην άσκηση, ενώ ο άλλος τους υπηρετούσε σε ό,τι χρειαζόνταν.

Μετά από καιρό οι δύο έφυγαν από τη ζωή με οσιακό θάνατο και οδηγήθηκαν στον ίδιο τόπο αναπαύσεως, ενώ οι άλλοι δύο, ο διακονητής και ο ένας ησυχαστής, έμειναν στη γη.

Ο διακονητής, από επιβουλή του εχθρού, έπεσε στο αμάρτημα της πορνείας.

Σε έναν διορατικό γέροντα φανερώθηκε τότε ότι οι δύο εκείνοι που ήταν στον ουρανό παρακαλούσαν τον Θεό για τον διακονητή και έλεγαν:

– Παράδωσε τον αδελφό να φαγωθεί από λιοντάρι ή από άλλο θηρίο, για να ξεπλύνει την αμαρτία και να έρθει στον τόπο που είμαστε, ώστε να μην ακυρωθεί η συμφωνία μας.

Καθώς λοιπόν ο αδελφός επέστρεφε από τη συνηθισμένη υπηρεσία, τον συνάντησε ένα λιοντάρι και ήθελε να τον θανατώσει.

Ο ησυχαστής έμαθε το γεγονός με θεϊκή αποκάλυψη και άρχισε να προσεύχεται και να παρακαλεί τον Θεό για τον αδελφό. Αμέσως το λιοντάρι σταμάτησε.

Οι δύο πατέρες λοιπόν, που ήταν ήδη στον ουρανό, παρακαλούσαν τον Θεό λέγοντας:

– Σε παρακαλούμε, Κύριε, να φαγωθεί από το λιοντάρι, για να έρθει μαζί μας σε αυτή τη μακαριότητα. Μην ακούσεις, Άγιε, εκείνον που παρακαλεί για χάρη του στη γη.

Ο γέροντας όμως με εκτενή προσευχή και δάκρυα ικέτευε τον Θεό να σπλαγχνιστεί τον αδελφό και να τον σώσει από το λιοντάρι.

Και ο Θεός άκουσε τη δική του δέηση και είπε σε αυτούς που ήταν στον ουρανό:

– Το δίκαιο είναι να ακούσω εκείνον και όχι εσάς. Γιατί εσείς εδώ είστε σε άνεση, απαλλαγμένοι από τους κόπους και τους ιδρώτες της ζωής, ενώ εκείνος είναι κατάκοπος από τον σωματικό κόπο και ακόμη παλεύει με τα πονηρά πνεύματα. Γι' αυτό και είναι δίκαιο να κάνω εκείνου τη χάρη.

Αμέσως λοιπόν το λιοντάρι έφυγε από τον αδελφό, και εκείνος γύρισε στο κελλί, όπου βρήκε τον γέροντα να κλαίει ακόμη γι' αυτόν. Του εξιστόρησε όλα όσα του συνέβησαν και εξομολογήθηκε την αμαρτία που διέπραξε.

Όταν έμαθε ότι ο Θεός τον λυπήθηκε, μετανόησε, και μέσα σε λίγο καιρό επανήλθε στην προηγούμενη κατάσταση, καθώς και ο γέροντας κοπίαζε μαζί του στη μετάνοια.

Έπειτα κοιμήθηκαν και αυτοί. Και αποκαλύφθηκε στον διορατικό γέροντα, για τον οποίο

έγινε λόγος προηγουμένως, ότι και οι τέσσερις κατατάχθηκαν στον ίδιο τόπο, σύμφωνα με τις αδιάψευστες υποσχέσεις του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Από τον «Ευεργετινό», τόμος Γ', σ. 310-311, των εκδόσεων το Περιβόλι της Παναγίας.